

NARKOMAANI PIHTIMUS: päevas läheb vaja kuni 50 eurot

Gängstaräppar Beebilõust kirjutas isa mälestuseks loo | Kas Titanicu hukutas külmamiraaž?

MATI HIIS

A close-up portrait of a woman with short, wavy brown hair, smiling broadly and looking upwards and to the right. She is wearing a light-colored top and a pearl earring.

Kuidas Katrin Karisma laval sabakondi murdis ja valu publikule välja kisendas

Julgus tõi näitlejannale verinoorelt elu tähtsaima rolli

«Karjusin laval südamest see karjumine võttis justkui valu ära!»

Osalemine muusikalis «Mees La Manchast» kinkis näitlejanna Katrin Karismale näitlejatee tähtsaima rolli

• AIGI VIIRA
aigi.viira@ohtuleht.ee

Kui nooruke näitleja Katrin Karisma 40 aastat tagasi Estonia laval muusikalis «Mees La Manchast» Aldonzat mängis, kukkus ta nii õnnetult, et sabakonti tekkis mõra. Too vigastus annab tunda tänini, aga tookordne etendus sai kangelaslikult lõpuni mängitud.

«Don Quijote ütleb «oo, õilis hing, oo, õilis hing» ja mina pean taganema lavasügavusse,» kirjeldab Katrin seda ammust korda, kui tal hämarusse liikumine, selg ees, just kõige perfektsemalt ei kulgenud. «Mina siis taganesingi, komistasin dekoratsiooni otsa ning kukkusin.» Mõistagi lõi tal silmist sädemeid ja kõik vikerkaarevärvid tegid silme ees tiire...

«Olin tuult täis nagu noored näitlejad ikka!»

Mis ka polnud saatusliku vahejuhtumi põhjus, arvab Katrin, et ehk oli asi siiski selles, et lava ruum oma värskuses oli talle veel võõras: «Algselt sa ju ei tunneta laval, kus miski asub.»

Et aga kukkumisele järgnes lõpuks Aldonza vägistamisstseen, sai näitlejatar kogu suure valu endast lihtsalt välja kisendada.

«Karjusin selle stseeni ajal südamest – ja see karjumine võttis valu ära,» meenutab Katrin muia-tes.

1971. aastal 13. veebruaril Estonias esietendunud Mitch Leigh' muusikalis «Mees La Manchast», kus Georg Ots Cervantese ja don Quijotena ühe oma viimastest menurollidest tegi, astus nooruke Katrin Karisma kõrval üles tõeline tähtede paraad. Ka Volde- mar Kuslapi duubelrolli Otsaga nimetati silmapaistvaks, kõnele- mata siis Sancho Panzana esine- nud Endel Pärnast ja Aldonzana üles astunud Helgi Sallost, kelle- le Katrin duublit tegi. Ent Katrin sikutab tippnäitlejate-lauljate hulga, kes menukas muusikalis mängisid, veel pikemaks: «Lisaks nendele veel Haili Sammelselg, Kalju Karask, Harri Vasar ja Arvo Laid!»

Et aga alles 1968. aastal lava- kunstikooli lõpetanud noor näit- lejatar nii väärikasse seltskonda sattus, on tema enda tarmukuses kinni. «Noh, see on ainuke roll, mida olen ise küsinud,» mäletab Katrin. «Mitte otseselt siis Aldon- zat. Kui seinalt direktori käskkirja lugesin, siis oli mul pi- sikene roll – pidin üle lava jook- ma ja karjuma....» Mõistagi täh- endas selline sutsakas energiat täis ja edasipüüdlikule näitlejata- rile liig väikest pakkumist. «Olin tuult täis nagu noored näitlejad ikka! Tahtmine oli nii suur!»

Läkski siis Katrin lavastaja Su- lev Nõmmiku juurde ja küsis en- dale suuremat väljakutset. Nõm-

mik ei hakanud vaagimagi, mida pakkuda. «Ta ütles siis, et võtku ma juba Aldonza. Mäletan, kui- das pärast seda öösel libretot lugesin, külmas köögis. Ja imesta- sin vaid, kas mina tõesti saan se- da mängida!»

«Ma ei saanud esialgu jalga maha.»

Lavastuse «Mees La Manchast» proovid erakordselt võimsa tru- piga algasid ja Katrin oli sõna ot- seses mõttes õnnest uimane. «Kõik oli nii uus ja huvitav, kui proove alustasime, et ahmisin end lihtsalt täis!» meenutab ta toonast algust, mis iga päev teab kui libedalt ei läinudki.

Kord proovis, lauldes Aldonza laulu, mis kõneleb Dulcineast, jooksis noor näitleja kinni. «Ma ei saanud esialgu jalga maha,» meenutab Katrin. «Georg Ots kutsus mu siis lava kõrvale aksi- de vahele ja rääkis mulle, et ärgu ma nii palju pingutagu – loo mõ- te kaob ära, kui liiga palju pingu- tad.» Ots oli nii põhjalik peda- goog, et laulis noorele lavapart- nerile partii ettegi, sealsamas la- va kõrval. «Ta võttis minult hir- mu,» räägib Katrin, kuidas tolla- ne staar noort kol- leegi abistas.

Ning ehk- ki Katrinil polnud õn- ne aasta- kümnete ta- gusel esietendusel Aldonzat ke- hastada, sest Helgi Sallo kippus

haiguse kiuste lavale, sai ta oma- moodi põneva kogemuse Mosk- va gastrollil, kus Sallo ei osalenud ja kus ta ise tunda sai, mida täh- endab moskvalastele Georg Ots. «See oli ju erakordne lavastus N. Liidus,» sõnab Katrin. «Ja tänu Otsale, kes käis tollase kultuuri- ministri Furtseva jutul, see Estonia la- vale ka jõudis. Aga ma arvan, et me kõik saime hiilgavalt hakkama – ka Nõm- mik lavastajana ning dirigent Ülo Raudmäe muusika- juhina.»

Toona Moskvast oli ko- haliku publiku vaimustus nii suur, et Otsa kummardati sõna otseses mõttes. «Ots ei saanud isegi teatrilt välja tulla, rahva- summ oli ukse ees. Kuidas ikka see rahvas oma iidoleid ar- mastab!» kõneleb Katrin suure rahva suurtest tunne- test siira imetlusega.

HIIGELKOLMIK. 40 aastat tagasi moodustasid muusikali «Mees La Manchast» esikolmiku Helgi Sallo, Georg Ots ja Endel Pärn. Erakordselt menukat lavateost mängiti aastail 1971–1977 üle saja korra.

TIINA KÖRTSINI

Loodab uuslavastuse ikka ära vaadata

Ehkki muusikali «Mees La Manchast» uusversioon on ülemöödunud nädalast rahvusoperi laval, pole eks-Aldonza Katrin seda veel kaema jõudnud. Eri-nevalt teisest eks-Aldonzast Helgi Sallost, kes Neeme Kuninga lavastuse juures näitejuhina kaasa löi. «Aga ma kavatsen kindlasti minna,» ütleb Katrin ja lisab, et eriti tahaks ta näha **Hanna-Liina Võsa** (pildil) osatäitmist. «Ta on üks mu lemmikuid,» seletab Katrin, kelle meelest on hea, et praegu seda tugeva mõttega muusikali Estonias jälle mängitakse: «See on ju lugu unistustest ja hoolivusest – eks neid asju ole vaja publikule ikka ja alati meelde tuletada.»